

خطبه اول نماز عبادی - سیاسی جمعه شهرستان میاندورود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ. نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنُصَلِّي وَنُسَلِّمُ عَلَى حَبِيبِ إِلَهِ الْعَالَمِينَ، سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى، وَ عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَ صَحْبِهِ الْمُنْتَجِبِينَ. أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَ نَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ؛ فَإِنَّ التَّقْوَى نِظَامُ الدِّينِ وَ أَسَاسُ الْيَقِينِ، وَ عِدَّةُ لِيَوْمِ الْلِقَاءِ.

بخش اول: لزوم نگاه تحولی به پیوند اولیا و مربیان

ای مؤمنان عزیز، این هفته، از بیست و دوم تا بیست و هفتم مهرماه، به نام هفته پیوند اولیا و مربیان نام گذاری شده است؛ پیوندی که اگر درست معنا شود، می تواند نجات بخش آینده تربیتی جامعه ما باشد.

وقایع تلخ شهریور و مهر ۱۴۰۱ برای همه ما زنگ هشدار بود. بسیاری از تحلیل گران اذعان داشتند که در آن اغتشاشات، بخش قابل توجهی از بدنه میدانی و لجستیکی، دانش آموزانی بودند که هنوز در سنین تحصیل عمومی قرار داشتند. این رخداد، تنها یک حادثه امنیتی نبود؛ بلکه نشانه ای از آسیب تربیتی بود. نشانه ای از گسست ارتباط میان خانه، مدرسه و نظام رسمی تعلیم و تربیت.

بررسی های دقیق تر نشان داد که این وضعیت از چهار عامل عمده ناشی می شد:

۱. تأثیر یک سوپیه و انحرافی رسانه های معارض در شکل دهی ذهن نوجوانان،

۲. عطش دیده شدن و هویت یابی گروهی بدون هدایت،

۳. فقر گفت و گوی خانوادگی و تفاوت نسلی،

۴. و نبود فضاهای مشروع و قانونی برای تخلیه هیجان و احساسات در مدارس.

فرزندان ما وقتی در خانه شنیده نمی شوند، برای شنیده شدن به بیرون پناه می برند. وقتی در مدرسه فرصتی برای گفت و گو، بازی و تخلیه هیجان نمی یابند، به مسیرهایی می روند که از مرزهای تربیتی دور است.

نوجوان امروز، نه گناهکار است و نه شورش‌گر بالفطره؛ بلکه تشنهٔ معنا، احترام و شنیده‌شدن است. اگر پدر و مادر و معلم در کنار هم، دست او را بگیرند، هیچ رسانهٔ بیگانه‌ای نمی‌تواند ذهن و دلش را بریابد.

ای مؤمنان، امروز بیش از هر زمان دیگر باید به پیوند خانه و مدرسه نگاه تحولی داشت. این پیوند باید از سطح جلسات صوری و گزارش‌های اداری بالاتر رود و به همکاری عمیق تربیتی، روانی و فرهنگی تبدیل شود. خانه باید امتداد مدرسه باشد، و مدرسه ادامهٔ خانواده. در این میان، نقش امام جماعت، هیئت امنای مسجد و فعالان فرهنگی در تقویت این ارتباط بسیار مهم است.

از خانواده‌ها می‌خواهیم با مدرسه ارتباطی مستمر و محبت‌آمیز داشته باشند؛ و از مدیران مدارس می‌خواهیم که فضای گفت‌وگو، بازی و نشاط حلال را برای دانش‌آموزان فراهم کنند. تربیت، کاری یک‌نفره نیست؛ کاری جمعی است، و اگر «خانه و مدرسه» متحد باشند، هیچ فتنه‌ای نمی‌تواند نسل آینده را از مسیر ایمان جدا کند.

بخش دوم: الزامات مواجهه هوشمندانه با مسئله «اسنپ‌ک»

ای برادران و خواهران ایمانی؛ در کنار مسائل فرهنگی، باید نسبت به تحولات سیاسی و بین‌المللی نیز هوشیار باشیم.

دشمنان ملت ایران، به‌ویژه آمریکا و برخی کشورهای اروپایی، با فعال‌سازی سازوکار اسنپ‌ک، قصد دارند فشارهای سیاسی و اقتصادی جدیدی بر کشور تحمیل کنند. هدف آنان تنها تحریم نیست؛ بلکه به دنبال تحریک نارضایتی اجتماعی و ایجاد موج اغتشاش داخلی هستند تا زمینهٔ فشار نظامی یا معامله تحمیلی را فراهم کنند.

آنان می‌دانند که در جنگ مستقیم و حمله نظامی شکست می‌خورند؛ بنابراین به سراغ جنگ شناختی، رسانه‌ای و اقتصادی آمده‌اند.

هدف نهایی دشمن، تسلیم ایران در سه حوزه است:

۱. هسته‌ای: توقف کامل غنی‌سازی،

۲. موشکی: محدودسازی برد و توان دفاعی،

۳. منطقه‌ای: تضعیف محور مقاومت و نفوذ منطقه‌ای جمهوری اسلامی.

اما به فضل الهی، ملت ایران نشان داده است که در برابر این فشارها تسلیم نخواهد شد. همان‌گونه که در دفاع مقدس و فتنه‌های گذشته ایستاد، امروز نیز با بصیرت، وحدت و ایمان، دشمن را مأیوس خواهد کرد.

بخش سوم: چرایی شکست رژیم صهیونیستی

ای مؤمنان، در همین روزها، صحنه مقاومت اسلامی در غزه، مصداقی روشن از وعدهٔ الهی است که فرمود: «کم من فئۃٍ قلیلةٍ غلبت فئۃً کثیرۃً بإذن الله والله مع الصابین».

تحلیل‌گران غربی، از جمله هنری کیسینجر، سال‌ها پیش قاعده‌ای را بیان کرده بود که امروز به‌روشنی در فلسطین دیده می‌شود:

او گفت: «چریک پیروز می‌شود اگر شکست نخورد؛ اما ارتش متعارف شکست می‌خورد اگر پیروز نشود.» اکنون این قاعده در برابر دیدگان جهان در حال تحقق است.

مقاومت فلسطین، در نقش چریک‌های مؤمن، با وجود حملات سنگین و محاصره، شکست نخورده و همچنان ایستاده است؛

اما رژیم صهیونیستی، با همه تجهیزات و حمایت غرب، نتوانست پیروز شود، پس در واقع شکست خورد.

تداوم نبرد، فرسایش مشروعیت و افزایش انزوای بین‌المللی، باعث شده رژیم صهیونیستی ناگزیر به پذیرش توافق و خروج از غزه گردد. این توافق، نشانهٔ ضعف آن رژیم و قدرت اراده مردمی است که با ایمان می‌جنگند، نه با تانک و بمب.

ای مؤمنان!

این حادثه، پیام روشنی برای همهٔ ما دارد: اگر ملت‌ها ایمان، صبر و مقاومت داشته باشند، حتی در نابرابرترین میدان‌ها، شکست نخواهند خورد.

مقاومت اسلامی در لبنان، یمن، عراق و ایران، همه از یک سرچشمه‌اند: اعتماد به وعدهٔ الهی.

جمع‌بندی و ختم خطبه

بنابراین، بر ماست که در این شرایط،

هم در جبههٔ فرهنگی با تربیت نسلی مؤمن، آگاه و گفت‌وگومحور،

و هم در جبههٔ سیاسی و دفاعی با اتحاد، عقلانیت و مقاومت هوشمندانه،

در برابر توطئه‌های دشمن بایستیم.

اللهم اجعلنا من الصابرين والمجاهدين في سبيلك،

اللهم احفظ بلادنا و قائدنا و شبابنا من مكر الأعداء،

اللهم وفقنا لأن نكون من الواعين البصيرين،

اللهم انصر إخواننا المجاهدين في فلسطين و غزه و احقن دماء المسلمين.

و آخر دعوانا أن الحمد لله ربّ العالمين.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له. وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

ای مؤمنانِ عزیز، برادران و خواهران ایمانی!

در این خطبه می‌خواهیم به یکی از سنت‌های الهی در قرآن کریم پردازیم: ضرورت دفاع، بازدارندگی، و آمادگی در برابر دشمنان آشکار و پنهان.

قرآن کریم در آیات متعددی ما را به هوشیاری، بصیرت و اقدام هم‌زمان در عرصه‌های فرهنگی، اجتماعی و دفاعی دعوت می‌کند. دعا و توکل لازم است، اما کافی نیست؛ همان‌گونه که خداوند خود فرموده است، «دفع خدا» معمولاً از طریق مردم، تدبیر و نیروی بازدارنده صورت می‌گیرد.

آیه ۱ — بقره:

«وَأَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ»

ایمان‌داران باید بدانند دشمنان فرهنگی و سیاسی هرگز از ما خشنود نخواهند شد مگر آنکه راه و رسم آنان را بپذیریم.

این آیه هشدار می‌دهد که نباید انتظار رضایت و تمجید بی‌قید از بیگانگان داشت؛ چرا که هدف برخی جریان‌های جهانی، تغییر هویت دینی و ملی ملت‌هاست، نه تعامل صادقانه.

کاربرد اجتماعی:

در تعاملات فرهنگی، اقتصادی و رسانه‌ای باید مرزهای ارزشی خود را حفظ کنیم.

نباید دل به تحسین کسانی خوش کنیم که شرط رضایت‌شان، از خودبیگانگی ماست.

آیه ۲ — حج:

«وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا»

اگر خداوند به وسیلهٔ مردم، شر دشمنان را دفع نمی کرد، نه دیر و کلیسا و نه مسجدی باقی می ماند. پس دفاع و بازدارندگی بخشی از سنت های الهی است. خداوند با اسباب انسانی عمل می کند.

پیام آیه:

نباید همهٔ امور را فقط به دعا واگذار کنیم؛ دفاع، سازمان، نظم و آمادگی لازم است.

کاربرد امروزی:

حفظ اماکن مقدس، نهادهای دینی و فرهنگی و مؤسسات آموزشی از جمله وظایف همگانی است؛ این ها سرمایه های هویت جامعه اند.

آیه ۳ — بقره:

«وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ»

وقتی منافقان و دشمنان رو برمی گردانند، در زمین فساد می کنند و کشاورزی و نسل را نابود می سازند. این آیه اشاره دارد به سیاست هایی که بنیان خانواده، تولید و سلامت جامعه را از بین می برند.

کاربرد عملی:

برنامه‌ریزی برای امنیت غذایی، حمایت از تولید ملی و رشد جمعیت سالم، بخشی از مقابله با فساد زمین است. در شرایط امروز، این آیه دعوتی است به تولید، امنیت اقتصادی و صیانت از نسل آینده.

آیه ۴ — ممتحنه:

«إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءٌ ... وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ»

اگر دشمنان بر شما مسلط شوند، دشمنی خواهند کرد، با دست و زبان به آزار می‌پردازند و آرزو دارند که شما از ایمان دست بردارید.

این آیه نشان می‌دهد تساهل بی‌قید و شرط با دشمن می‌تواند هویت دینی و اخلاقی جامعه را تضعیف کند.

کاربرد اجتماعی:

در عرصه‌های حیاتی مانند فرهنگ، رسانه و امنیت، نباید اعتماد کورکورانه داشت. باید سازوکارهای قانونی و مدیریتی برای جلوگیری از نفوذ دشمن تقویت شود.

آیه ۵ — نساء:

«وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا»

خداوند هرگز مسیر تسلط کافران بر مؤمنان را قرار نمی‌دهد.

این آیه وعده الهی است که ایمان و پایداری، مانع از سلطه پادشاه دشمن می‌شود؛ اما مشروط به آن که مؤمنان از اسباب و آمادگی غافل نشوند.

کاربرد:

اعتماد به وعدهٔ الهی باید با تلاش، اتحاد و آموزش همراه باشد. جامعه‌ای که عقلانیت، علم و همدلی را تقویت کند، مصداق این وعده می‌شود.

آیه ۶ — نساء:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا»

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، آماده باشید؛ سلاح خود را بردارید و گروه‌گروه یا جمعی حرکت کنید. این آیه دستور به آماده‌باش دائمی است، نه فقط نظامی بلکه فرهنگی و اجتماعی.

کاربرد عملی:

برگزاری تمرین‌های دفاع شهری، آموزش همگانی امداد و کمک‌های اولیه، آمادگی در برابر بحران‌ها. هر مسجد می‌تواند پایگاهی برای آموزش آمادگی مدنی باشد.

آیه ۷ — نساء:

«وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأُمْتِعَتِكُمْ...»

کافران دوست دارند شما از سلاح و اموالتان غافل شوید تا ناگهانی حمله کنند. یعنی غفلت، بزرگ‌ترین فرصت برای دشمن است.

کاربرد امروز:

حفظ منابع حیاتی، ذخایر انرژی و تجهیزات اجتماعی و دفاعی، همان مصداق حفظ سلاح در زمان حاضر است. هر سازمان، خانواده و نهاد باید برنامه‌ای برای مقابله با کمبود و بحران داشته باشد.

آیه ۸ — انفال:

«وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ...»

برای دشمنان هر آنچه در توان دارید آماده کنید تا آنان را بترسانید. این آیه اصل بازدارندگی را بیان می‌کند. «قوه» در زمان ما فقط سلاح نیست؛ علم، اقتصاد، رسانه و فرهنگ نیز مصادیق قدرت‌اند.

کاربرد امروزی:

سرمایه‌گذاری در آموزش، صنایع بومی، فناوری، وحدت اجتماعی و اقتصاد مقاومتی. قدرت واقعی یعنی جامعه‌ای که خوداتکا و متحد است.

آیه ۹ — بقره:

«كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ»

چه بسیار گروه‌های کوچکی که به‌اذن خدا بر گروه‌های بزرگ پیروز شدند؛ و خدا با صابران است. این آیه یادآور می‌شود که پیروزی با ایمان و صبر ممکن است، نه صرفاً با عدد و تجهیزات.

❖ کاربرد:

روحیهٔ استقامت در میان جوانان را تقویت کنید.
از تاریخ اسلام مثال‌های کوتاه بیاورید؛ مانند بدر، خندق یا دفاع مقدس.

جمع‌بندی نهایی

۱. تقویت وحدت داخلی: اختلافات جزئی را کنار بگذاریم؛ وحدت، بزرگ‌ترین بازدارندهٔ دشمن است.
۲. آموزش و آگاهی‌رسانی: در مساجد و مدارس، دربارهٔ تهاجم فرهنگی و اقتصادی آموزش دهیم.
۳. تقویت اقتصاد و علم: حمایت از تولید ملی و آموزش‌های مهارتی و دانش‌بنیان.
۴. نهادهای دفاعی و مدنی: همکاری با نیروهای امدادی، بسیج و انتظامی.
۵. حفظ اماکن دینی و فرهنگی: مساجد، حسینیه‌ها و مراکز فرهنگی را مراقبت و مرمت کنیم.
۶. دیپلماسی مردمی: ارتباط فرهنگی و بین‌المللی باید آگاهانه و با حفظ هویت دینی باشد.
۷. روحیهٔ صبر و امید: ایمان، امید و کار جمعی، موتور مقاومت و پیشرفت جامعه است.

اختتامیه خطبه

ای مؤمنان، خداوند وعده داده است که مؤمنان بیدار و متحد را یاری خواهد کرد.
پس بیایید در کنار دعا، به عمل پردازیم؛ در کنار ایمان، علم بیاموزیم؛ در کنار انتظار، تلاش کنیم.

اللهم أعزَّ الإسلامَ والمسلمين، وأذلَّ الكفرَ والمنافقين،
اللهم احفظ بلادنا من كيد الأعداء، ووقِّعنا لأن نكون من المدافعين عن دينك،
اللهم اجعلنا من الصابرين والمرابطين، واغفر لنا ولوالدينا وللمؤمنين جميعاً.
والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.